

tillæg, til Felttillæget, men man har opnaaet den formelle Forbedring, at man er fri for at faae nok et nyt Slags Tillæg, den samme Bemærkning, som jeg angaaende samme Udtryk igaar gjorde gjældende ved en anden Sags Behandling. Derimod har man troet at maatte beholde § 8 med den Forandring, som henlægger det vedkommende Beløb under samme Beregning som Felttillæget. Man har nemlig antaget, at de Embedsmænd, som efter dette Lovforslag vilde være daarligt stillede, vilde være de ældste Premierlieutenanter, der havde stiftet Familie og maatte udkommanderes. Ved i Forslaget under Nr. 3 at sætte, at faste Embedsmænd med Lønninger under 1,200 Rd. kun skulle have 20 Rd., har man nedsat, hvad Ministeriet havde tiltænkt Auditeurer og Intendanten, men Ministeriet har ikke tiltænkt Premierlieutenanter af ældste Lønningsklasse nogen Forhøielse. Dette har forhindret og i ogsaa i denne Henseende at gjøre nogen bestemt Forskjel, men man har troet, at man, ved at beholde § 8 med den Redaktionsændring, vi have foreslaaet under Nr. 6, kunde komme navnlig disse Embedsmænd tilhjulps, idet det jo vistnok fornemmelig vil være Premierlieutenanten, der, naar Capitainen bliver saaret, syg eller paa anden Maade tjenestedygtig, midlertidig kommer til at overtage Capitainens Tjeneste og saaledes efter denne Paragraph, hvad der vistnok vil findes billigt i Felten og under Krig, vil faae Capitainens Lønning. Hvad Forslagene under Nr. 7 og 8 angaaer, da har man ganske henholdt sig til det samme Princip, som man har gjort gjældende i Forslagene under Nr. 2 og 3; man har der fulgt den samme Beregning, den samme Forskjel mellem Felt- og Cantonnementstillæg som Ministeriet, nemlig, at Cantonnementstillæget skal være $\frac{3}{4}$ imod Felttillæget, med nogle enkelte i Slutningen af de vedkommende Forslag fornødne Ændringer, forsaavidt $\frac{3}{4}$ ikke kunde komme til at udgjøre et heelt Tal. Jeg skal derfor ikke opholde mig nærmere ved disse Forslag. I § 13 har Ministeriet forlangt Bemyndigelse til at stille den Styrke, som det til enhver Tid findes passende at udlægge paa Søforterne, paa Cantonnementsfod, altsaa tillægge den det herfor tilstaaende Tillæg. Udvalget har forment,

at det ikke var rigtigt at give Ministeriet en saadan almindelig Bemyndigelse, idet man jo derved ikke vilde have nogen Indflydelse paa, hvor store Udgifterne vilde blive, og i hvor høi Grad Ministeriet vilde benytte en saadan Bemyndigelse, uden at Bevillingsmyndigheden strengt taget kunde finde den fornøden. Man har derfor foreslaaet, at Paragraphen skal udgaae, idet det da kunde være henviist til de aarlige Finantslove at tage Bestemmelse om, hvor stor Styrke der skulde udlægges paa Søforterne, og i hvor lang Tid den skulde være der, for at man derefter kunde bevilge det Tillæg, der efter Omstændighederne maatte findes passende. Meningen med Forslaget er altsaa ikke, at ældre Officerer, som paa denne Maade skulde rykke ud fra deres faste Garnisonssted og fra Familie, stadigen skulde ligge derude uden at faae noget Tillæg. — Forslaget synes at være forstaaet saaledes af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgfreds (Grust) — men Meningen er den, at Sagen selv er en reen aarlig Bevillings Sag, og at der maatte tages Hensyn til forskjellige Forhold. Jeg skal tilføie, at der i alt Fald er Somme af Udvalgets Medlemmer, der mene, at der f. Ex. ligeoverfor Corporaler og Secondlieutenanter, Reservebefalingsmænd, der intet Hjem have og altsaa ikke have Noget at betale til en Huusstand inde i Byen, ikke var nogen særlig Grund til at forhøie Lønningen, fordi disse Mænd i nogen Tid skulde ligge ude paa Søforterne. At stille dette i Sammenligning med, at man tilstaaer en enkelt eller høist to Officerer i meget kort Tid om Aaret et Tillæg til deres Lønning for at udføre Tjenesten ombord i Logislibet, kan selvfølgelig ikke gjøres, thi det er to høist forskjellige Ting i hele deres Væsen. § 14 gaaer ligeledes ud paa, at Krigsministeren skulde være bemyndiget til, naar han fandt det rigtigt, at give enkelte Personer eller Dele af Garnisonsstyrken Cantonnementstillæg, naar han maatte finde, at Opholdet paa et Sted, hvor han sendte dem hen, var besværligere end for den øvrige Styrke; men ogsaa dette Forhold bør efter Udvalgets Formenting ordnes ved de aarlige Finantslove, og forsaavidt Udgiften ikke forud kan beregnes, saa at Bevillingen ikke